

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius , Museum Tusulanum, 1986, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966734384/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

37

saa snart det Bankede paa min Dør, naar han var hos mig, at gaae ind i mit Seng Kammer for at gaae Bort, om det var nogen, som han ikke gad talt med, saa fik *Suhm* ham ikke at see førend han kom til ham for at hente 1000 Rdr hos *Suhm*, som han paa min Begiering havde laant ham og som reddede hans Ære og Velfærd.

5 Ved det besynderlige Venskab, som *Suhms* viiste for mig, kom jeg i Bekiendtskab med *Hielmskiernes* og *Conferents Raad Ræders*, hvor min Fader og jeg ofte bleve Budne; thi naar jeg imellem stunder kom der til Besøg, maatte jeg endog aldrig slippe bort, dersom de ikke skulde selv ud, og da jeg stedse vegrede mig ved at Blive, under
10 Paaskud, at jeg ikke vilde Lade min Fader være allene, saa Blev der alletiider sendt Bud til ham og Bedet ham komme. Da Statuen af Høysalig Kongen i Aaret 1768 Blev støbt, havde den gamle *Moltke* sagt til min Fader, at han tillige med *Directionen* af Det *Asiatiske Compagnie* vilde træde af hos ham, og Blive der, indtil *Gor* lod dem
15 kalde. Det første *Moltke* kom, sagde han til min Fader: min kiere kiere *Biehl*, det er mindre for at have en varm Stue at være i end for at see noget rart [noget rart], at jeg har gjort denne Jndretning. De maae viise mig Deres Daatter. Min Fader kom derpaa ned og hentede mig op til Greven, der gjorde mig mange og store *Complimenter* og ønskede at have Leylighed til at ticne mig.

Mine Udsigter for Fremtiden var meget sorrig fulde, efter Naturens Løb maatte jeg vente at overleve min Fader, og skeedte det, saa havde jeg ikke det jeg kunde hælde mit Hoved til, og jngen
20 Venner eller Slægtninge at finde Hielp hos. Jeg vidste, at det var forgieves at haabe paa, at min Fader skulde sørge for mig og Besluttede altsaa at føre mig *Moltkes* Tilbud til Nytte, om det var mueligt, men dertil Behøvede jeg en Mellehandler. Da altsaa den gamle *Nielsen* var en Dag allene hos mig, taledede jeg ganske aabenhiertet med ham, og spurgte om han troede, at
25 *Moltke* kunde Blive fortrydelig om jeg søgte at tage ham paa Ordet,

og Bad ham, som stedse havde været Videnskabers og Kunsters Beskyt-
ter at sørge paa een eller anden Maade for mig. Dette Jndfald stod
Nielsen meget vel an, og skyndte mig til io før io heller at sætte
det i Værk. Jeg sagde ham, at det eneste, der holdt mig derfra, var at jeg
25 ingen havde at tale med *Moltke* derom, siden jeg ikke torde vove
at Bede min Fader derom. *Nielsen* tilbød sig strax at vilde giøre det,
jeg takkede ham derfor, men Bad ham tillige at forklare *Moltke*
Aarsagen hvorfor han havde paataget sig det, paa en Maade, der
Betog ham al Fortrydelse over min Fader, og det kunde jngen
40 Bedre end han, som vidste, at jeg allene havde maattet Bragt den
Sag med Kammeret i Rigtighed, som hans [hans] heele Velfærd Be-
roede paa. Jeg gjorde derpaa mit Brev til *Moltke* færdig, *Nielsen*
flyede ham det, og bragte mig det Svar, at det første Kongen kom
fra sin Reyse vilde han søge leylighed at tale med ham derom.

45 *Maler Academiet* havde en *Salon* til Kongens Fødselsdag efter hans
Hiemkomst, da *Moltke* skulde kiøre til den med ham tog han Anled-
ning deraf at tale om mig til ham; det første han nævnte mig,
spurgte Kongen ham, om det var den Iomfrue *Biehl*, som man havde
spurgt ham om i Frankrig og Engelland? og *Moltke* forsikkrede
38 ham om, at det ingen anden kunde være.

Min Fader vilde endelig havt, at jeg skulde gaaet op paa Galleriet
men jeg sagde, at det var Synd, om jeg, som ikke gjorde mig noget af at
5 see Kongen der, som jeg kunde see i mine Vinduer, vilde Betage en
Anden Pladsen, som var yderst forlegen for at komme der. Men Kon-
gen kom ikke saa snart ind paa Salen førend *Moltke* tog min Fader
til en Side og spurgte: *Biehl*, er Deres Daatter her? Ney; Deres *Excellence*
svarede han, Hun er hjemme: Da var det ilde, sagde *Moltke*, jeg vilde
10 have *præsenteret* hende for Kongen, men saa Hiils hende fra mig, og siig, at
hun har været *Materien* til Samtalen imellem Kongen og mig Lige fra
Slottet af og hertil. Kort der efter var min Fader en Morgen ude hos
ham, og da min Fader vilde gaac, sagde *Moltke*, har den gode gamle *Niels*-